

vifer, at det staaer sammen med det norske Stor-
 thing i denne Sag. **Winther:** Til det lærede Medlem for
 Sörge Amts 1ste Valgkreds (Zahle) vil jeg kun
 bemærke, at jeg ingenlunde har sagt, at jeg ikke
 vil tage Hensyn til de andre Landes Folkerepre-
 sentationer. Jeg sagde blot, at jeg ikke tror paa
 eller tager noget Hensyn til (Bereftningerne, som
 hvorledes Partistillingen er i de forskjellige Re-
 præsentationer, men det er noget ganske Andet,
 end hvad det lærde Medlem sagde. **Berg:** Jeg tror ikke, at det er rigtig, som
 det blev bemærket af det lærde Medlem for Mär-
 hus Amts 1ste Valgkreds, at dette Lovforslag, som
 det foreligger, er det samme, som vi tidligere have
 givet Vort Samtykke. Saaledes opfatter jeg det
 ikke. Hvad det var det samme, havde jeg fundet
 det mig i at stemme derfor, men der findes et
 Par Paragrafer til, der gjøre Stillingen med Hen-
 syn til dette Lovforslag væsentlig forskjellig, saa
 som det forelaa tidligere. Den forandrede Stil-
 ling har selvfølgelig ogsaa gjort, at man har
 maattet sjenke det Spørgsmaal Overveelse, hvor-
 vidt man kunde gaa med til den forandrede Lov,
 som her foreligger. Det har jeg havt særlig Op-
 fordring til i Sagens særegne Natur, som jeg
 indrømmer er af stor Vigtighed, og jeg maa da
 erkjende, at jeg ikke er kommen til det Resultat,
 at jeg kan stemme for Lovforslaget i den foran-
 drede Skikkelse, hvori det foreligger fra Land-
 thinget. Det lærde Medlem for Märhus Amts
 1ste Valgkreds (Winther) forklarede os forresten
 ikke, at han er kommen til at kunne stemme for
 det forandrede Lovforslag ved en Række af om-
 hyggelige og grundige Undersøgelser, men derind
 af Uvidenhed om Sagens egentlige Kjerne, og det
 er for Leteren Naade at tage Sagen paa, forekom-
 mer det mig, naar man blot støtter sig til Autori-
 tetstroen, uden at kunne have en Opfattelse af,
 hvorvidt man handler rigtig i det. Diebliffet man
 afgiver sin Stemme for eller imod i en saa vigtig
 Sag. Jeg stemmer imod Lovforslaget, og det er
 kommet fra Landthinget navnlig af den Grund,
 den er ubilket af det lærde Medlem for Sörge
 Amts 2den Valgkreds (Alberti), at vi ikke ere for-
 ngdent oplyste om dette Forhold i dets Virkning,
 i dets egentlige Natur, som en Lov omfattende de
 Lande i Norden, og i dets Virkninger med Hen-
 syn til Myntfagen i Norden. Jeg stemmer mod
 Forslaget af Mangel paa Oplysninger, og fordi
 det hele Forhold er forhaftet. Vi kunne trænge
 til i alt Fald kan jeg trænge til at faae
 nogle Maanedes Betænkningstid med Hensyn til
 denne Sag, og navnlig fordi jeg haaber, og
 det er det Dovesfagelige, at der i disse Ma-
 aanedes skal advilke sig en klarere Stilling med Hen-
 syn til dette Spørgsmaal i hvert især af de tre
 Lande og mellem de tre Lande indbyrdes. Jeg

kan ikke erkjende, og har ikke erkjendt, at det har
 faa overordentlige Fordele, at indgaa en Konven-
 tion med hele Norden paa 10 Aar, som det er
 fremstillet, idet vi ikke kunne sære Devis for,
 hvorledes Udviilingen i det hele i disse 10
 Aar kan gaa for sig mellem de civiliserede
 Stater herimod, det større og mere universelt
 Myntsystem, som jeg vilde foretrække, men
 jeg erklærer, at ligeoverfor det Spørgsmaal
 at indgaa paa en Konvention med de tre nordiske
 Lande forholds mig ikke blot iagttagende, men
 jeg gik med jeg tynde ikke modfætte mig der Op-
 fattelse, at de Ulemper og Tab, som vare for-
 bundne med Forandringen, maatte vi underkaste
 os for at naae de Fordele, som ganske vist kunde
 være forbundne dermed. Men det paa en Kon-
 vention med de tre nordiske Lande, og det fore-
 ligger aldeles ikke for Diebliffet, det er netop
 Sagen, at Sagen har bevist os, efter min For-
 mening, at Fordelene ved det her foreliggende, skulde
 være saadanne, at vi nu skulde gribe til at gjøre
 dette og maafe derud ikke blot indsette en For-
 ening af de nordiske Lande i dette Forhold for
 Fare, men maafe gjøre den aldeles uopnaelig,
 thi deri, at Storthingets Medlemmer, stemme imod
 Konventionen i den Skikkelse, hvori den foreligger,
 ligger ingenlunde Devis for, at der ikke ved en
 fornyet Overveelse mellem de tre Regeringer i
 Norden kunde fremkomme et Grundlag paa hvilket
 ogsaa Norges Storthings Samtykke kunde vindes,
 og et Grundlag, der kunde være ligesaa hensigts-
 svarende og ligesaa gavnligt for os, som det nu
 værende. Det kan være, at Norge vilde fordre et
 Grundlag, der ikke kastede alle Besværligheder over
 paa dette Land, og slet ingen paa Sverig, et Grund-
 lag, hvorved Besværlighederne vare delte noget
 mere lige imellem de to Riger. Det vedkommer
 ikke mig for Diebliffet, men jeg siger, at det sa-
 dann Grundlag maafe kunne være ligesaa hen-
 sigtsmæssigt for os, som det foreliggende, og i tage
 vi nu imod dette med Sverig alene, og sige, at
 Norge kan komme bagester, ja da lægger det gan-
 ske vist et Tryk paa Norge i den Retning, men
 det forekommer mig ogsaa, at kunne siges, at vi
 stille ligesom i en Krusel overfor Norge, og den
 norske Folketaler, er vel ikke af den bløde Be-
 staffenhed, som vor, at det kan ventes, at Folket
 skal vil bryde af for en saadan Krusel. Jeg tror
 derfor, at det netop er en Fare for nogenlunde at
 opnaae en skandinaviske Myntenhed, der som vi nu
 gaa hen og vedtage det Forslag, som foreligger
 her. Jeg skal ikke komme ind paa den Række
 Betragtninger, der ere fremstillede for og imod;
 jeg kan henholde mig til, hvad der i den Hen-
 seende er fremkommet navnlig fra det lærde Med-
 lem for Prestø Amts 6te Valgkreds (Boisen), i
 hvis Udtalelse jeg i Meget er enig. Det maa
 umiddelbart, naar der er Tale om den stilige og væs-
 telige Delt af Landet, fremdeles holdes fast, at en
 saadan Myntkonvention mellem de to enkelte Lande